

Til nr. 3

Ligningsrådet er på mange områder tillagt kompetence til at træffe afgørelse i konkrete sager.

Det foreslås, for at opnå en mere smidig administration, at skatteministeren bemyndiges til efter indstilling fra Ligningsrådet at bemyndige de statslige skattemyndigheder til at træffe afgørelser på områder, hvor Ligningsrådet efter kulbrinteopkrævningsloven eller efter realrenteafgiftsloven er tillagt ansættelseskompetence.

Forslaget omfatter således alene ligningsrådsbeføjelser til at afgøre konkrete sager, ikke ligningsrådsbeføjelser til at fastsætte generelle regler m.v.

Ligningsrådet vil kunne give bindende anvisninger for, hvorledes en sådan udlagt afgørelseskompetence generelt skal administreres.

Skatteministeren kan efter forslaget ikke udlægge ligningsrådskompetence uden Ligningsrådets samtykke. Ligningsrådet kan til enhver tid indstille til skatteministeren at tilbagekalde en således udlagt ansættelseskompetence.

Det foreslås endvidere, at Ligningsrådet bemyndiges til at henlægge kompetence til at give bindende håndsbekendtgørelser til de statslige skattemyndigheder.

Det er tanken, at det fra anmodning til anmodning vil blive afgjort, om der skal foretages udlægning af kompetencen til at give en bindende forhåndsbesked om det stillede spørgsmål, og hvortil kompetencen i givet fald skal udlægges. Spørgeren orienteres i kvitteringsskrivelsen fra Told- og Skattestyrelsen om, hvilken statslig skattemyndigheder, der vil behandle anmodningen om bindende forhåndsbesked.

Anmodninger om bindende forhåndsbesked vedrører meget forskelligartede forhold. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt at fastlægge kompetencen på grundlag af indholdet af den enkelte anmodning. Det er tanken, at Ligningsrådet dels udstikker retningslinier for sekretariatets foretagelse af denne visitation, dels løbende følger, hvorledes udlagt kompetence forvaltes.

De således foreslåede bemyndigelser til at udlægge visse ligningsrådskompetencer på ansættelsesområdet udelukker på ingen måde en fortsættelse af den hidtidige praksis, hvorefter Ligningsrådet har udlagt kompetence af bevillingsmæssig og dispensationsmæssig karakter til statslige og kommunale skattemyndigheder.

Efter forslaget kan skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet fastsætte regler for adgangen til at påklage således udlagte afgørelser.

Afgørelser truffet efter en således udlagt kompetence har som udgangspunkt samme retskraft som andre afgørelser truffet af den pågældende statslige skattemyndighed, men adgangen til at klage over så-

danne afgørelser kan som sagt fravige de normale klageveje.

Til nr. 4

Efter gældende ret kan sager, som Landsskatte retten har afvist, indbringes for domstolene senest 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår.

Det foreslås, at denne frist, der svarer til fristen for skattemyndighedernes adgang til at forhøje en skatteansættelse, forlænges i samme omfang som »forhøjelsesfristen«, jf. forslaget under § 2, nr. 5.

Til nr. 5

Efter gældende ret kan en skatteansættelse som udgangspunkt ikke forhøjes senere end 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår, jf. § 35, stk. 1, i skattestyrelsesloven.

Denne 3-årige ansættelsesfrist begynder at løbe på et tidspunkt, hvor skattemyndighederne endnu ikke har modtaget selvangivelserne. Fristen er derfor reelt kortere end 3 år.

Det foreslås derfor, at denne 3-årige »forhøjelsesfrist« først skal begynde at løbe fra den almindelige selvangivelsesfrist den 1. maj, og ikke som i dag allerede fra indkomstårets udløb.

Herved gives skattemyndighederne kun fulde 3 år til at foretage skatteansættelser for så vidt angår studerende, lønmodtagere, pensionister og lignende ikke erhvervsdrivende personer, hvorimod ansættelsesfristen for andre skattepligtige som virksomheder og personligt erhvervsdrivende, der normalt har en senere selvangivelsesfrist end den 1. maj, er kortere end 3 år.

Det foreslås derfor, og for at tilnærme beregningen af »forhøjelsesfristen« efter § 35 til beregningen af »nedsættelsesfristen« efter § 4, at skattemyndighederne blot skal have fremsendt en »agterskrivelse« om en påtænkt skatteforhøjelse inden fristens udløb den 1. maj, for at denne er rettidig.

For at gennemtvinge en hurtig afklaring af en sådan rettidig agterskrivelse, foreslås, at den således varslede ansættelsesforhøjelse skal være gennemført inden den 1. august samme år, for at den skal være lovlig. Det skal dog med den skattepligtige kunne aftales, at fristen den 1. august overskrides, således at den skattepligtige efter omstændighederne kan få bedre tid til at varetage sine interesser.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at varsles en sådan forhøjelse i perioden 1. januar til 1. maj i det 4. år efter indkomstårets udløb, bevarer den skattepligtige adgangen til alle indsigelser med hele den pågældende ansættelse, uanset den 3-årige genoptagelsesfrist i § 4, stk. 1, i skattestyrelsesloven.